

عنوان مقاله:

واکاوی و شرح نقش نماد در فلسفه و زیباشناسی کانت

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 13، شماره 26 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

فریده آفرین - استادیار گروه پژوهش هنر، دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

مسئله این پژوهش پرسش از چیستی عملکرد و جایگاه نماد در مکانیسم شناخت کانتی است. در نمادگرایی کانتی نوع متفاوتی از تصور یا قاعده تامل القا می شود که روی انواع مفاهیم اثر تازه ای می گذارد. برای اثبات کردن چنین ادعایی، پیشروی تحقیق با تکیه به برخی از جنبه های چارچوب نظری دلوز در درسگفتارهایش درباره کانت و به دو روش ایجابی و سلبی صورت گرفته است. در اولین مرحله به معرفی انواع روابط و تصورات یا حالت های ارایه بین انواع شهود و مفهوم می پردازیم. در این میان به دلیل قرابت های معنای شاکله و نماد به توضیح شاکله سازی مبادرت می کنیم. در ادامه برای فهم ابعاد نماد به زیباشناسی و هنر تکیه می شود. در نتیجه چگونگی تکوین نماد با تاکید بر دو نوع نمادگرایی طبیعی و هنری روشن می گردد. به علاوه رابطه نمادین زیبایی و اخلاق در زیباشناسی کانت به بحث گذاشته می شود. نتیجه مطالعه بخش های مختلف مقاله نشان می دهد، نماد؛ نشانه، نمونه و شاکله نیست. نماد نوعی تصور یا حالت نمایش و قاعده ی تامل است که از بن بست و ورای شاکله سازی در تفکر کانت زاده می شود. ایده های عقل، ایده های زیباشناختی و امر والا و هنر بازنمودی با واسطه نماد به توسع معنایی مفاهیم منجر می شوند و در مواردی مصادیق بیشتری از شهود اولیه به واسطه آنها فراخوانده می شود. نمادهای کانتی بنیاد مکانیسم شناخت را تشکیل نمی دهد به این دلیل که شاکله سازنده این بنیاد است. کانت به نقش نمادها با توجه به شاکله مفاهیم و بن بست شاکله سازی در شناخت پرداخته و در نمادگرایی طبیعی و هنری با تکیه به ایده زیباشناختی به نقش نمادها اشاره کرده است. در تفکر و زیباشناسی این فیلسوف نماد، نحوه ای از نمایشیا تصور است که بر اساس قاعده تامل و اصل تقویم گر بر ابعاد اندیشیدن به انواع مفهوم می افزاید.

کلمات کلیدی:

کانت، شاکله، نماد، تامل، نمادگرایی، زیباشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864676>

